Joan Ensesa

JOSEP CAMPMAJÓ

La pèrdua abans d'hora de Joan Ensesa deixa un buit d'incomprensió. Hi ha cognoms gironins als quals no es qüestiona el seu pedigree perquè tota la vida han estat connectats a una part important de l'activitat de la ciutat. Tot i ser forà (pels gironins de bé ser de Salt és ser estranger, és una de les mesquineses d'aquesta ciutat), tothom identificava el negoci familiar, exclusiu i altament professional, com una especialitat típicament gironina.

Els Ensesa van enlluentir i fer boniques peces de motocicleta, delicades obres d'orfebreria sacra i secular i àngels de catedral. I ho van fer durant setanta anys al rovell de l'ou de la Girona vella, entre la casa natal de Cugat, el palau dels Agullana, a tocar de la Força i al bell mig de les escales de Joc de trons, d'El Perfum i de les primeres Nits de Poetes. De quan les Nits de Poetes eren molt més gironines que no pas ara.

Van escollir un vell teatre caigut en desgràcia per exercir el seu art manufacturer. Curiosament l'Ensesa pare va escollir la part de l'escenari de l'antic Teatre Odeon per muntar el seu taller. I el fill Ensesa va exhibir generosament les parets negres de fum, les restes de les llotges superiors i l'escena encara amb decorats pintats, a tothom a qui li piqués la curiositat. La seva bonhomia cap als visitants sempre era evidenciada amb un tour acompanyat de somriures i explicacions entre les piscines d'agents químics i motors polidors. En Joan rebia cuiners estrellats, badocs, polítics, veïns, amics, desconeguts, periodistes i venedors amb la mateixa hospitalitat per igual.

Sovint el veia creuar la ciutat nova a peu en direcció a la vella. I sempre s'aturava. La darrera vegada, pocs dies abans que marxés sense fer soroll, sé que no vaig estar a l'alçada. Ja sabeu, allò de les presses i que cal viure molt ràpid per demostrar als gironins de bé que no ets cap perill sinó més aviat un mesquí més.

Em dol trobar-lo a faltar sense remei. Però com em va dir un dia que em veié molt emprenyat: «Els gironins som així». Ell sabia a tot treure-li «brillo».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/08/09/joan-ensesa/798114.html?utm_source=rss